

[A. C. D. Petersen.]

ting kunne betyde, saa skulde det være som en Skrædder paa et vist varmt Sted! Ja, det ærede Medlem maa undskyldte, at jeg ikke rigtig kan faa fat i disse Beregninger; han skylder Bevis for, at 20 Mill. Kr. nu i et enkelt Aar ikke er en væsentlig Hjælp for det Landbrug, som i dette Øjeblik ogsaa efter det ærede Medlems Opfattelse trænger i høj Grad til Støtte. Nej, sagde det ærede Medlem, Landbruget skal ikke have en Almisse, det skal have en virkelig følelig, klækkelig Nedsættelse af sine Udgifter; men det nytter ikke at komme og kræve Skattnedsættelse, hvis man ikke ogsaa paaviser Besparelser. Dér synes jeg rigtignok ogsaa, det ærede Medlems Logik bristede, for fra hans Side syntes jeg, vi hørte meget om Skattnedsættelse, men sandelig ikke om, hvilke Besparelser der skulde indføres. Det maa vi saa have til gode til næste Gang, han faar Ordet; og det venter jeg med megen Interesse paa at faa at vide. Der skal nedskæres, sagde det ærede Medlem. Mig bekendt er det ærede Medlems Parti endnu ikke gaaet ind for en saadan Nedskæring. Det ærede Medlem stemte forleden for en Fordobling af Statens Tilskud til Kommunernes Hjelpekasseudgifter. Det kan dog ikke være ad den Vej, det ærede Medlem mener der skal bringes Landbruget Skattelettelse. Jeg kunde ogsaa meget godt pege paa andre forøgede Udgifter, som det ærede Medlem er gaaet ind for, og som heller ikke tyder i Retning af Nedskæring. Naar derfor det ærede Medlem gik saa stærkt i Rette med mig og mit Parti for, at vi har stillet nogle Krav, men ikke har underbygget disse med virkelige Anvisninger, tror jeg ikke, det ærede Medlem her er rigtig vel underrettet. Jeg tror, at hvis han vil se tilbage paa den politiske Fortid, som ogsaa han kender særdeles godt, og se, hvor vi fra konservativ Side har forsøgt at sætte ind overfor Vanskeligheder, vil han møde adskillige virkelig konkrete Forslag fra konservativ Side til Afhjælpning af de forskellige Kriser. Nu skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt sige, at det netop er de samme, vi skal bruge, men det er principielt de samme, og jeg vil dér henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at i Rigsdagssamlingen 1926—27 stillede det ærede Medlem Hr. Korsgaard m. fl. den 12. Oktober et Forslag om Tilbagebetaling af den pr. 1. Oktober forfaldne Del af Valutaydelsen. Det var en virkelig Indsats, som Skatteyderne mærkede. Det blev gennemført, takket være, at dette Forslag fandt Ørenlyd hos det ærede Medlem og Regeringen. Den 18. Marts i samme Samling

blev der med det ærede Medlem Hr. Pürschel som Ordfører forelagt et Forslag om generelle Forholdsregler mod Dumping, som naturligvis tog Sigte paa saavel Landbruget som andre Erhverv. Der blev forelagt Forslag til Hjælp for Skotøjsindustrien, for Tekstilindustrien og Forslag, der tilsigtede at forhindre Indførsel af dyre Frugter og Grønsager, saaledes at disse Produktioner kunde blive bevaret for vore hjemlige Virksomheder; der blev forelagt Forslag om Tekstiltold til Hjælp for Industrien og Forslag om Ændring af Indkomstskattelovene i København, Forslag om en Omlægning af de kommunale Ejendomsskatter og en Mængde andre Forslag, f. Eks. vedrørende de frie Bevillinger, det islandske Nævn, Nedsættelse af Rejseunderstøttelser m. v. Alle disse Forslag mødte jo Afslag hos Regeringen og de andre Partier. Det konservative Folkeparti gik altsaa stærkt ind for den saakaldte Nedskæring; men dette har man fra det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Partis Side gerne villet lægge Beslag paa for sig alene. Hvis ikke det konservative Folkeparti havde anerkendt denne Nedskærings Berettigelse og medvirket til dens Gennemførelse, havde det ikke været muligt for det ærede Medlem og hans Regering at fremskaffe denne Nedskæring. Men fra konservativ Side paapegede vi, at det ikke var nok, og den nærværende økonomiske Situation for hele Erhvervslivet i vort Land viser jo, at vi havde Ret.

Nu kan jeg tænke mig, at det ærede Medlem om et Øjeblik vil sige: Ja, men det konservative Folkeparti var nu alligevel noget forbeholdent i den Medvirkning, det ydede, og det ærede Medlem vil sige, at f. Eks. med Hensyn til Tjenestemandslønningerne maatte det ærede Medlems Regering give Afkald paa 8 Mill. Kr., og det var det konservative Folkepartis Skyld. Jeg skal overfor dette, som jeg har hørt saa ofte, at jeg finder Anledning til at imødegaa det, før det bliver sagt ved denne Lejlighed, sige, at det Forslag om Tjenestemandslønningerne, som nu har faaet Tilslutning fra alle Sider i dette høje Ting, viser netop for det første, at den Kritik, som man fra Regeringspartierne Side har ydet mod denne Nedskæring, er uberettiget, og for det andet, at den Kritik, som man fra det daværende Regeringspartis Side uberettiget har rettet mod det konservative Folkeparti for ikke at virke tilstrækkeligt med ved Nedskæringen, ingen Jordbund har. Ved dette Forslag har man virkelig anerkendt, at det netop var det Resultat, man naaede til, der var det rigtige; hvis dette ikke var Tilfældet, kunde